

[Undervisningsministeren]

fremgår af det oplyste, arbejder de lokale skolemyndigheder herpå.

Spm. nr. 331

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (9/12 80) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren sikre de moderate elev- og studenterorganisationer den ene af de to pladser i regeringens nye ungdomsudvalg, som undervisningsministeren af uforklarlige grunde har indstillet at De Uddannelsessøgendes Samarbejdsudvalg (DUS) skal besætte stik mod sædvanlig praksis og med venstrefløjsdominans i ungdomsudvalget som uundgåelig konsekvens?«

Begrundelse

Efter indførelse af forholdstalsvalg på universiteterne, hvorefter de såkaldte studenterråd blev reduceret til partier på linie med andre organisationer, og efter gentagne henvendelser og henstillinger fra folketinget til skiftende genstridige ministre er det blevet praksis, at de moderate organisationer, som i parentes bemærket ikke har som målsætning at nedbryde uddannelsessystemet og bruge det i klassekampens tjeneste, så vidt muligt tildeles pladser i råd og udvalg på linie med de DKP- og VS-styrede organisationer, hvortil DUS i udpræget grad hører.

Denne praksis har undervisningsministeriet af ret uforståelige grunde fraveget i dette tilfælde.

Når man erindrer den kranke skæbne, der er overgået U 90 og de udvalg og råd, der på forhånd har fået en skæv sammensætning, så forekommer det uklogt af regeringen at skabe yderligere slagside i det nye ungdomsudvalg – i hvert fald, hvis det er resultater for ungdommen, der tilsigtes med udvalgsarbejdet.

Besvarelse (17/12 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Det er kendt, at der igennem længere tid har været vanskeligheder forbundet med at få en dækkende repræsentation for de uddannelsessøgende i de forskellige råd og udvalg i undervisningsministeriets regi. I for-

søg på at bygge bro imellem de stridende studenterorganisationer har undervisningsministeriet flere gange opfordret til fælles indstillinger om sådanne repræsentationer, men resultatet har været negativt, fordi parterne ikke har kunnet enes om nogen fælles kandidat. Når der derefter har været udpeget repræsentanter for hver af de to parter, så siges det ofte at have resulteret i, at enten den ene eller den anden repræsentant er udeblevet i protest mod modpartens tilstedeværelse.

I arbejdet med nedsættelse af ungdomsudvalget havde vi fra kulturministeriets side bedt undervisningsministeriet om at formidle udpegelsen af to repræsentanter for de uddannelsessøgende. Da der på et ret tidligt tidspunkt af proceduren med udvalgsnedsættelsen forelå en indstilling fra De Uddannelsessøgendes Samarbejdsudvalg om to repræsentanter, og da vi fra undervisningsministeriet fik at vide, at man kunne tilslutte sig en sådan indstilling, fandt vi ingen anledning til at forsøge at ændre på denne procedure. Fra kulturministeriets side er vi ikke bekendt med, at der på den måde skulle være handlet i strid med nogen praksis, således som det er hævdet af spørgeren.

Der foreligger imidlertid nu i denne sag en indstilling fra de organisationer, som man vel kan kalde modpolen til De Uddannelsessøgendes Samarbejdsudvalg, nemlig Sammenslutningen af tværpoltiske Studenterorganisationer og Gymnasieelevernes Landsorganisation. Disse organisationer har – samtidig med en protest over for undervisningsministeriet over den valgte procedure – på eget initiativ indstillet til kulturministeriet, at der til den ene af de to pladser i ungdomsudvalget vælges en ud af to navngivne personer.

Efter dette er det min hensigt at give en ny plads til en af de nu fremkomne kandidater fra Sammenslutningen af tværpoltiske Studenterorganisationer og Gymnasieelevernes Landsorganisation. Denne løsning, som jo imødekommer indstillingen fra Sammenslutningen af tværpoltiske Studenterorganisationer m.fl., og som i øvrigt er besluttet i fuld forståelse med undervisningsministeren, giver jo altså også hr. Bertel Haarder et formentlig fyldestgørende svar på hans spørgsmål, om der kan sikres de moderate elev- og studenterorganisationer den ene af de to pladser i ungdomsudvalget.